

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **JODAX GROUP s.r.o.**, se sídlem Sochorova 3178/23, Brno, zastoupený JUDr. Yvetou Janákovou, advokátkou se sídlem Příkop 27/2, Brno proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8.2.2016, č.j. 4626/16/5300-22443-701226, č.j. 4627/16/5300-22443-701226 a č.j. 4628/16/5300-22443-701226,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8.2.2016, č.j. 4626/16/5300-22443-701226 a č.j. 4627/16/5300-22443-701226, kterými byla zamítnuta žalobcova odvolání a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 26.8.2014, č.j. 3421180/14/3004-24803-703933 a č.j. 3422454/14/3004-24803-703933, kterými byl žalobci vyměřen za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2012 nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ve výši 3 428

Kč a za zdaňovací období
1. čtvrtletí roku 2013 vlastní daňová povinnost ve výši 1 356 636 Kč.

Žalobce se dále domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8.2.2016, č.j. 4628/16/5300-22443-701226, kterým bylo změněno rozhodnutí správce daně ze dne 26.8.2014, č.j. 3422787/14/3004-24803-703933, tak, že vlastní daňová povinnost žalobce činí 202 764 Kč.

I. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce předně namítá, že daňové řízení předcházející vydání napadených rozhodnutí bylo zatíženo zásadními vadami majícími vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného.

Žalobce má za to, že postup správce daně při odstranění pochybností podle § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), se neopíral o dostatečné pochybnosti, jež by byly specifikovány ve výzvách adresovaných žalobci. Výzva byla podle žalobce formulována tak, že mu neumožnila na požadavky správce daně adekvátně reagovat. Toto pochybení pak žalovaný zcela přehlédl. Žalobce dále namítá, že výzva správce daně ze dne 26.6.2013, č.j. 2337183/13/3004-05402-704531, je nezákonná, neboť nebylo zahájeno žádné zákonné řízení, v němž by byla vydána.

Žalobce dále namítá, že správce daně pochybil, když na základě informací od žalobce (protokol o ústním jednání ze dne 21.5.2013 č.j. 1975993/13/3004-05402-704531) nevyslechl pana M. z ELKOV elektro a.s., coby potenciálního odběratele kabelů CYKY. Jednalo se o prvního odběratele kabelů CYKY, přičemž žalobce správci daně zdůraznil, že jej zajištěného měl, ale z obchodu sešlo. Správce daně tak porušil zásadu dokazování v daňovém řízení a zásadu volného hodnocení důkazů, jež mají zajistit stanovení daně ve správné výši.

Žalobce dále namítá, že správce daně při místním šetření dne 13.6.2013 (protokol č.j. 2331568/13/3004-05402-704531) nesprávně porovnal zjištěný stav zásob (kabelů CYKY) ke dni 21.5.2013, a nikoli ke dni 13.6.2013. Podle žalobce nebyl porovnáván skutečný stav se stavem evidenčním. Správce daně dále nepožádal žalobce o vysvětlení zjištěných rozdílů. Žalobce dále namítá, že příloha, jež je součástí protokolu z místního šetření, není datována a nebyla daňovým subjektem podepsána a odsouhlasena. Důkazní hodnota této listiny není tudíž podle žalobce žádná.

Žalovaný podle žalobce své rozhodnutí založil na nesprávných skutkových závěrech a jeho úvahy jsou podloženy subjektivními domněnkami, aniž by bral v úvahu reálné podnikatelské prostředí. Žalobce má za to, že dostatečně prokázal, že skutečně nakoupil deklarované zboží, a pokud jde o kabely CYKY, ty žalobce skutečně prodal do jiného členského státu, což doložil dodacím listem a pokladními doklady o přijetí platby v hotovosti, stejně jako realizaci této transakce potvrdil Z. K.

Pokud jde o argument žalovaného poukazující na existenci podvodného dodavatelsko-odběratelského řetězce, žalobce namítá, že žalovaný pominul institut ekonomického vlastnictví, jakož i skutečnost, že přeprava kabelů od dodavatele žalobci dne 27.12.2012 byla prokázána.

Žalovaný nezohlednil, že zakladatelem a jednatelem žalobce je osoba s rozsáhlými zkušenostmi v podnikatelském prostředí, obchodující mimo jiné i s elektromateriálem, a to

v řádech milionů Kč. Proto žalobce pro své obchody nepotřeboval perfektní smluvní dokumentaci. Žalobce poukazuje na to, že obchodoval takovým způsobem, že nepotřeboval zaměstnance, případně vlastní prostory. Okolnost, že žalobce sídlí na virtuální adrese, pak podle žalobce není nijak specifická, stejně jako skutečnost, že jednatel STEFLOOR, s.r.o. má trvalý pobyt na ohlašovně Magistrátu města Brna; umožňují to právní předpisy.

Žalobce dále namítá, že nevěděl a nemohl vědět, že se účastní řetězce zasaženého podvodem na DPH, neboť nerezignoval na ověření nového obchodního partnera SENSOLITE s.r.o., kterého si prověřoval i coby plátce DPH. Učinil taková opatření, jimiž se maximálně snažil eliminovat všechna podnikatelská rizika. Žalobce dále namítá, že žalovaný mnohdy řadí mezi objektivní okolnosti týkající se existence podvodného řetězce i takové skutečnosti, které se spojují s existencí potřebné míry obezřetnosti. Žalobce nadto osobně znal osoby jednající jménem svých dodavatelů. Okolnost, že v daňovém řízení chybným jménem označil osobu jednající jménem FOREL BOHEMIA s.r.o. jménem D. namísto D., jakož i povšechná znalost žalobce o navázaných kontaktech, nemůže být podle žalobce okolností nasvědčující tomu, že nepřijal rozumná opatření.

Pokud jde o doměření DPH ve vztahu k 1. čtvrtletí roku 2013, žalobce namítá, že výzva správce daně podle § 57 daňového řádu ze dne 23.4.2013, č.j. 1814988/13/3001-05406-707681, byla nezákonná, neboť byla učiněna nepříslušným správcem daně a to mimo jakékoli zahájené daňové řízení. Tento institut byl využit k naprosto jinému účelu, než pro který byl zákonodárcem určen. Na základě této výzvy místně nepříslušný správce daně vedl se žalobcem ústní jednání o informacích, jejichž předmětem však byly převážně vlastní daňové povinnosti žalobce. Takto získaný důkaz je tudíž pro daňové řízení nepoužitelný, přičemž žalovaný pochybil, pokud takový nezákonný postup aproboval.

Žalobce dále namítá, že místní šetření provedené územním pracovištěm Finančního úřadu pro hlavní město Prahu dne 2.10.2013 bylo nezákonné. Obsah otázek pokládaných jednatelem HIT CAPITAL s.r.o. M. Š. a skutečnost, že místní šetření proběhlo u správce daně, svědčí podle žalobce o tom, že dožádaný správce daně neprováděl místní šetření, nýbrž důkaz výsledkem svědka. Pokud jde o výsledek Z. K. ze dne 17.4.2014 (protokol č.j. 1747236/14/3004-05402-704531), ten byl též nezákonný. Správce daně k tomuto výsledku žalobce nepředvolal, přičemž zástupkyně žalobce byla o výsledku svědka informována pět minut před konáním svědecké výpovědi. Tvrzení, že v daném případě hrozilo nebezpečí z prodlení, je podle žalobce nesprávné. Svědek byl správcem daně kontaktován již dne 16.4.2014, tudíž měl správce daně dost času na to kontaktovat zástupce žalobce. Tvrzení žalovaného, že žalobce mohl požádat o opakování výsledku, je v rozporu s jeho tvrzením, že hrozilo nebezpečí z prodlení. Žalobci tak bylo znemožněno klást M. Š. a Z. K. otázky.

Žalobce dále namítá, že není v jeho možnostech ověřit, od koho jeho dodavatel HIT CAPITAL s.r.o. nakoupil zboží a zda tito dodavatelé plnili své daňové povinnosti. V této souvislosti žalobce poukazuje na to, že zboží od HIT CAPITAL s.r.o. vlastnil, přičemž o jeho ceně a kvalitě neměl s ohledem na znalecký posudek znalce J. M. žádné pochybnosti. Žalobce namítá, že podmínkou uzavření smlouvy není její písemná forma a že bylo nestandardní požadovat po HIT CAPITAL s.r.o. doklad o nabytí vlastnictví k prodáváním movitým věcem.

Žalobce dále uvádí, že mu nelze přičítat k tíži skutečnost, že obchodoval s různými komoditami. Své obchodní partnery si žalobce z dostupných zdrojů vždy prověřoval. Žalovaný podle žalobce účelově vytrhl tvrzení žalobce z kontextu a dovozoval z nich nesprávné dedukce ohledně neopatrnosti žalobce a jeho povědomí o podvodném jednání.

V replice žalobce setrval na své argumentaci a zdůraznil, že se žalovaný nezabýval zákonností výzvy ze dne 13.2.2013, což nelze zhojit až argumentací ve vyjádření k žalobě. Za zavádějící pak žalobce považuje tvrzení žalovaného, že dne 2.5.2013 žalobce vypovídal jako svědek. S touto námitkou se žalovaný vůbec nevypořádal.

Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem; z výše uvedených důvodů se domáhá zrušení napadených rozhodnutí žalovaného.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření předně odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a zdůrazňuje, že v daňovém řízení nebylo zpochybněno, že by zboží fakticky existovalo či nebylo žalobcem pořízeno v deklarovaném množství; byly však zjištěny nestandardnosti obchodních transakcí. Pokud jde o podrobnou a logickou analýzu jednotlivých okolností svěřčích

o existenci podvodného řetězce, žalovaný odkazuje na odůvodnění napadených rozhodnutí. Pokud žalobce v žalobě uvádí, že učinil opatření, jimiž se snažil eliminovat všechna podnikatelská rizika, žalovaný zdůrazňuje, že žalobce nekonkretizuje, v čem spočívala.

Pokud jde o námitky týkající se procesních pochybení správce daně, žalovaný uvádí, že většina z nich se poprvé objevuje až v žalobě, přičemž jejich důvodnost žalovaný odmítá.

Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Na svém procesním stanovisku žalovaný setrval během celého řízení před soudem.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Zdejší soud napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podstatou věci je, zda správce daně a žalovaný řádně zdůvodnili neoprávněnost žalobcem uplatněného nároku na odpočet daně z přidané hodnoty u vykázaných plnění uskutečněných ve zdaňovacích obdobích 4. čtvrtletí roku 2012 a 1. a 2. čtvrtletí roku 2013.

Žalobce v daňových přiznáních k DPH za výše uvedená zdaňovací období deklaroval uskutečnění zdanitelného plnění:

- pořízení 196,2 km kabelů CYKY od SENSOLITE CZ s.r.o. v hodnotě 3 124 666 Kč, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.1.2012 (daňový doklad č. 201201412);

- pořízení 179 712 kusů žvýkaček „Fish Friend menthol“ od FOREL BOHEMIA s.r.o. v hodnotě 3 792 372, 50 Kč, s datem uskutečnění zdanitelného plnění dne 25.1.2013 (daňový doklad č. 02);
- pořízení 6 150 kusů sprchových závěsů od FOREL BOHEMIA s.r.o. v hodnotě 2 150 593,50 Kč, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 11.2.2013 (daňový doklad č. 03);
- pořízení 29 376 kusů setů „pero/klíčenka“ od FOREL BOHEMIA s.r.o. v hodnotě 2 808 052 Kč, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 18.3.2013 (daňový doklad č. 04);
- pořízení zboží (brusné kotouče, soustružnické nože a frézky, kalibry a měřidla, nářadí a nástroje) od HIT Capital s.r.o. v hodnotě 86 128 799 Kč, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.6.2013 (daňový doklad č. 2013000002).

Ve zdaňovacím období 2. čtvrtletí roku 2013 žalobce dále deklaroval dodání 114,5 km kabelů CYKY v hodnotě 1 150 289 Kč do jiného členského státu odběrateli STEFLOOR, s.r.o. (daňový doklad ze dne 3.6.2013 č. 1301J0013).

Ze správního spisu vyplynulo, že dne 9.10.2013 správce daně zahájil u žalobce daňovou kontrolu za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2012 a 1. čtvrtletí a 2. čtvrtletí roku 2013 (protokol

č.j. 3166504/13/3004-05402-704531), které předcházelo postup k odstranění pochybností ve smyslu § 89 daňového řádu. Ve výzvách k odstranění pochybností správce daně identifikoval konkrétní řádky daňového přiznání a na nich deklarované částky (odpovídající hodnotám výše specifikovaných plnění) a uvedl, že pochybnosti o správnosti vykázaných údajů dovozuje z porovnání vysokých a téměř identických objemů přijatých zdanitelných plnění s obdobným objemem a zároveň velmi nízké daňové výkonnosti, která se odráží ve vykázané daňové povinnosti na příslušných řádcích daňových přiznání. Správce daně tedy za situace, kdy žalobce po státním rozpočtu nárokoval vysoké odpočty DPH, poukázal na nízkou daňovou výkonnost žalobce ve spojení s vykázaním plnění v mnohamilionových částkách.

Pokud jde v této souvislosti o námitku nezákonnosti výzev k zahájení postupu k odstranění pochybností, tak bez ohledu na to, že zdejší soud má odůvodnění výzev za dostatečně konkrétní a ještě odpovídající požadavkům usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8.7.2008, č.j. 9 Afs 110/2007-102, č. 1729/2008 Sb. NSS, je nutné k této námitce uvést, že žalobce disponoval dostatečnými prostředky, kterými mohl brojit proti tvrzené vadě výzev správce daně v rámci samotného postupu k odstranění pochybností (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.10.2012, č.j. 1 Ans 10/2012-52). Pokud jde o konkrétnost výzvy k odstranění pochybností, zdejší soud dále zdůrazňuje, že je nepřipustně formálním takový přístup, který by vedl ve všech případech ke zrušení rozhodnutí, pokud pochybnosti správce daně nejsou popsány v maximální míře již v okamžiku zahájení vytykácího řízení, aniž by soud zohledňoval, zda a jak daňový subjekt následně reagoval a jakým způsobem se dále vyvíjelo vytykácí řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2012, č.j. 8 Afs 38/2011-117). Ovšem s ohledem na skutečnost, že v daném případě nevedl postup k odstranění pochybností k doměření daně, nýbrž vyústil k zahájení daňové kontroly, v jejímž rámci měl žalobce coby daňový subjekt dostatečný prostor k uplatnění svých práv, tak námitka nezákonnosti výzev k odstranění pochybností, i kdyby byla shledána důvodnou, nemůže být vadou s vlivem na zákonnost nyní napadených rozhodnutí žalovaného. Zdejší soud také nepřehlédl, že žalobce v rámci postupu k odstranění pochybností prostřednictvím

zástupkyně věcně zareagoval - dne 26.8.2013 se v odpovědi vyjádřil jak k dodání kabelů CYKY na Slovensko, tak k pořízení zboží od HIT Capital, s.r.o.

Zdejší soud k této námitce dále zdůrazňuje, že správce daně je oprávněn v rámci daňové kontroly prověřit uplatněný daňový odpočet i tehdy, kdy nemá žádné zcela konkrétní pochybnosti o jeho správnosti (§ 1 odst. 2 a 3 ve spojení s § 11 odst. 1 daňového řádu). „*Daňová kontrola ... je klasickým daňovým mechanismem, pomocí něhož má správce daně právo kdykoliv (v průběhu prekluzivní lhůty) prověřit ve vymezeném rozsahu splnění daňových povinností subjektů, okolnosti rozhodné pro stanovení daně a rovněž také tvrzení daňových subjektů. Z uvedeného vyplývá, že je na správci daně, aby přistoupil k prověření i tehdy, nemá-li pochybnosti žádné; zkrátka pouze prověří správnost tvrzení daňového subjektu (např. těch informací, jež jsou uvedeny v daňových tvrzeních - § 135 a násl. daňového řádu). Může tak učinit v podstatě kdykoliv, buďto ještě před vyměřením daně (nadměrného odpočtu), jako tomu bylo v souzeném případě anebo i poté, co již dříve daň vyměřil.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.9.2014, č.j. 1 Afs 107/2014-31, č. 3175/2015 Sb. NSS). S ohledem na stanovení daně v návaznosti na daňovou kontrolu není argumentace žalobce nezákonností výzvy k odstranění pochybností a celého postupu v tomto řízení namístě.

Stejně tak není důvodná námitka nezákonnosti výzvy správce daně ze dne 26.6.2013, č.j. 2337183/13/3004-05402-704531, obsahující požadavek na předložení dokladů týkajících se zdaňovacího období 4. čtvrtletí roku 2010; tato výzva byla vydána v rámci postupu k odstranění pochybností.

Konečně není důvodná ani argumentace, že by se za uvedené situace měl nezákonností předmětných výzev žalovaný ve svých rozhodnutích zabývat z úřední povinnosti.

Podle § 114 odst. 2 daňového řádu odvolací orgán přezkoumá odvoláním napadené rozhodnutí vždy v rozsahu požadovaném v odvolání. Odvolací orgán však není návrhy odvolatele vázán, a to ani v případě, že v odvolání neuplatněné skutečnosti ovlivní rozhodnutí v neprospekch odvolatele.

Podle § 114 odst. 3 daňového řádu vyjdou-li při přezkoumávání najevo nesprávnosti nebo nezákonnosti odvolatelem neuplatněné, které však mohou mít vliv na výrok rozhodnutí o odvolání, odvolací orgán je prověří.

Z výše citovaných ustanovení daňového řádu neplyne, že by měl žalovaný bez řádně uplatněné argumentace v odvolání prověřovat veškeré procesní postupy správce daně a jejich výstupy, nadto pokud nemohou mít vliv na výsledek řádně zahájené daňové kontroly a zákonnost rozhodnutí o daňové povinnosti daňového subjektu.

Žalovaný po provedené daňové kontrole a doplnění dokazování v rámci odvolacího řízení žalobcem uplatněné odpočty DPH neuznal, a to z důvodu, že se týkaly plnění přeprodávaných v rámci řetězce transakcí zatížených podvodem na DPH. O tom, že plnění v deklarovaném rozsahu realizováno bylo a že zboží bylo přepravováno, sporu není. S podstatou věci se tak mýlí námitky žalobce, že transakce byly skutečně realizovány a že žalobce se stal po určitou dobu ekonomickým vlastníkem výše specifikovaného zboží. Tyto námitky tedy nejsou důvodné.

Z kontrolních zjištění správce daně vyplynulo, že v případě daňového přiznání za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2012 se jednalo o první přiznání žalobce k DPH,

přičemž výše deklarované transakce (nákup kabelů CYKY) představovaly 99 % v tomto období deklarovaných transakcí.

Dne 5.3.2013 správce daně provedl místní šetření ve skladu žalobce, pronajatého od MAN-ELEKTRO s.r.o. (dále jen „MAN“), kdy bylo zjištěno, že se zde nacházejí palety s kabely CYKY. Z odpovědi na dožádání (protokol č.j. 39879/13/2912-05400-705112) vyplynulo, že jednatel dodavatele kabelů SENSOLITE CZ s.r.o. (dále jen „SENSOLITE“) P. K. potvrdil uskutečnění deklarovaného plnění, které zahrnul do daňového přiznání. Dále uvedl, že zboží pořídil od SIPONET s.r.o. (dále jen „SIPONET“), která zajišťovala přepravu kabelů na své náklady přímo k žalobci, což doložil daňovým dokladem č. 2012002912 o přijetí zdanitelného plnění od SIPONET dne 27.12.2012 (196,2 km kabelů CYKY za cenu 3 117 916 Kč), objednávkou ze dne 21.1.2012, dodacím listem ze dne 27.12.2012 a dohodou o vzájemném zápočtu pohledávek se žalobcem ze dne 28.2.2013. Správce daně dále z výsledků dožádání zjistil, že SENSOLITE vykázala nízkou daňovou povinnost, přičemž deklarovala uskutečněná a přijatá zdanitelná plnění ve výši 30 332 040,28 Kč a 30 196 307, 28 Kč.

Jednatel žalobce J. D. při ústním jednání dne 21.5.2013 (protokol č.j. 1975992/13/3004-05402-704531) uvedl, že u nakládky ani vykládky kabelů CYKY nebyl přítomen on, nýbrž řidič, který je zaměstnancem MAN. J. D. dále k dotazu správce daně, který se týkal toho, že žalobce dodavateli SENSOLITE uhradil převodem z účtu ve dvou platbách částku 700 000 Kč, kterou však na svůj účet během dvou dnů před platbou vložil v hotovosti, sdělil, že dne 26.2.2013 bylo uhrazeno dalších 350 000 Kč, přičemž zbytek ceny za kabely byl započten dle dohody o vzájemném zápočtu pohledávek. Pokud jde o peníze vložené na bankovní účet, J. D. uvedl, že si je vypůjčil od matky, která prodala garáž.

Pokud jde dále o prodej nakoupených kabelů CYKY, J. D. uvedl, že původně jednal o prodeji celé dodávky kabelů s panem M. z „Elkov elektro“, ovšem obchod se neuskutečnil, a tento odběratel proto zboží nakoupil jinde. Část zboží v hodnotě 364 380 Kč tedy prodal dne 11.2.2013 PN trade s.r.o. (dále jen „PN“), další část v hodnotě 11 544 Kč dne 13.2.2013 RS ELEKTRO s.r.o. a také kabely prodával drobným odběratelům. Pokud jde o zbytek kabelů, ten se podle J. D. nachází ve skladu v Šerkovicích. Pokud jde o dodávku PN, dopravu zajišťoval dopravce L. K., který byl přítomen u nakládky, přičemž za PN žalobce jednal s P. N.

V této souvislosti není důvodná námitka, že správce daně a žalovaný měli vyslechnout zmiňovaného pana M. jako svědka. Pokud správce daně přistoupí k výsledku svědka, pak je tomu proto, že svědecká výpověď může sloužit k prokázání skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daně. Žalobce jednak jeho výslech nenavrhoval a dále má zdejší soud za to, že správce daně a žalovaný zjistili skutkový stav natolik dostatečně, že i případné vyjádření

pana

M.

o tom, že jednal o nákupu kabelů CYKY se žalobcem, nemůže mít vliv na správnost rozhodnutí žalovaného, který identifikoval dostatečné množství skutečností svědčících o tom, že transakce s kabely CYKY byla součástí podvodného řetězce, jak bude rozvedeno níže. Žalovaný nadto v souvislosti s hodnocením zjištěného skutkového stavu poukázal na skutečnost, že přestože žalobce obchodoval se zbožím v mnohamilionových hodnotách, nikterak si smluvně neošetřil své dodavatelsko-odběratelské vztahy, včetně sankcí za neplnění a prodlení s dodáním či placením apod. Tomu odpovídá skutečnost, že původně sjednaný obchod s panem M. nebyl nijak smluvně ošetřen či jinak zdokladován a že

žalobce nedoložil, že by byly uplatněny jakékoli sankce spojené s tím, že obchod nebyl realizován.

Svědék P. N. z PN potvrdil, že zboží od žalobce nakoupil na doporučení P. K. ze SENSOLITE a že je má stále na skladě v Jaroměřicích nad Rokytnou, který má pronajatý prostřednictvím P. K. od KPM GROUP s.r.o. P. N. dále uvedl, že žalobci zboží již uhradil, což doložil výpisem z účtu, přičemž správce daně zjistil, že týž den byla částka 364 380 Kč nejprve vložena na účet v hotovosti.

Pokud jde o řidiče L. K., ten potvrdil, že pro žalobce jezdil osobně vozem IVECO DAILY a že předmětné zboží viděl.

Při místním šetření dne 13.6.2013 (protokol č.j. 2331568/13/3004-05402-704531) ve skladu žalobce v Šerkovicích správce daně zjistil rozpor mezi tvrzením žalobce při ústním jednání dne 21.5.2013, že pořízené kabely dodal pouze PN a RS ELEKTRO s.r.o. a zbytek – tedy 178 km kabelů má ještě na skladě, a skutečností. Bylo zjištěno, že žalobce má k tomuto dni na skladu pouze 63,2 km kabelů CYKY.

Namítá-li v této souvislosti žalobce, že správce daně měl porovnat zjištěný stav ke dni 13.6.2013 se stavem ke dni 21.5.2013, zdejší soud k tomu uvádí, že z takto uplatněné argumentace není zřejmé, v čem spatřuje žalobce nezákonnost postupu správce daně, který, pokud jde o údaje o prodeji kabelů CYKY, vycházel z toho, co žalobce sám tvrdil, a k tomu ověřil stav zboží ve skladu žalobce. V rámci místního šetření byl tedy zjišťován skutečný počet skladovaných kabelů CYKY k tomuto dni.

Pokud jde v této souvislosti dále o námitku, že protokol z místního šetření nemá žádnou důkazní hodnotu, neboť příloha protokolu obsahující soupis na místě se nacházejících kusů klubek kabelů CYKY není podepsána, tak ze správního spisu vyplynulo, že žalobce předmětný protokol včetně přílohy podepsal, přičemž z obsahu protokolu neplyne, že by vyjádřil nějaké návrhy na opravy, změny či výhrady. Po provedeném místním šetření žalobce zaslal správci daně dva doklady, kterými doložil dva další uskutečněné prodeje kabelů. Z nich vyplynulo, že žalobce jednak dodal 1,2 km kabelů CYKY drobným odběratelům a dále dne 3.6.2013 dodal 114,5 km kabelů odběrateli STEFLOOR na Slovensko za cenu 1 150 289 Kč, která měla být do 7.6.2013 uhrazena v hotovosti (k tomu viz níže ke zdaňovacímu období 2. čtvrtletí roku 2013, v němž z tohoto vývozu na Slovensko žalobce uplatnil nadměrný odpočet). V postupu správce daně, který dne 13.6.2013 zjišťoval skutečný počet uskladněných klubek kabelů ve skladu žalobce, neshledává zdejší soud žádné pochybení.

Pokud jde v této souvislosti o pohyby na skladě, žalobce připojil k vyjádření k písemnosti Seznámení s výsledky kontrolních zjištění v rámci odvolacího řízení č.j. 42661/15/5300-22443-701226 celkem šest listů označených jako skladové pohyby, příjemku na sklad a inventurní soupis s oceněním ke dni 13.6.2013. Žalovaný však identifikoval v předložených dokladech nesrovnalosti, které zpochybňují důkazní hodnotu těchto listin (v podrobnostech soud odkazuje na bod 71 rozhodnutí žalovaného č.j. 4626/16/5300-22443-701226).

Správce daně v rámci doplnění dokazování v odvolacím řízení dále vyzval JAROTRANSIT, s.r.o. (dále jen „JAROTRANSIT“) k poskytnutí dokumentace ohledně přepravy uskutečněné dne 27.12.2012 pro SIPONET. JAROTRANSIT potvrdil, že řidič P. N. přepravoval kabely CYKY v množství 196,2 km na trase Melčice-Liesková-Šerkovice.

Dále byl doložen doklad o fakturaci služby, dodací list s razítky KPM Group s.r.o., mezinárodní nákladní list a záznam o provozu vozidla ze dne 27.12.2012, z něhož vyplynulo, že vozidlo před touto cestou uskutečnilo cestu pro MAN na trase z Velké Bíteše do Melčic-Lieskové. Pokud jde o řidiče P. N., správce daně zjistil, že byl od 6.6.2012 do 8.1.2014 statutárním orgánem SIPONET, která měla kabely dodat SENSOLITE a ta následně žalobci. Od 19.9.2012 do 9.6.2015 byl P. N. statutárním orgánem a společníkem PM, která měla od žalobce část kabelů CYKY odkoupit. Správce daně předvolal P. N. k podání svědecké výpovědi, ovšem ten se omluvil s tím, že dlouhodobě pobývá v zahraničí. Správce daně dále zjistil, že podle faktury č. 530/12 od MAN pro KPM SK byly dne 20.12.2012 dodány KPM SK kabely CYKY (184,2 km). M. N., jednatel MAN, dále předložil dodací list k této transakci a doklad od JAROTRANSIT k dopravě zboží dne 27.12.2012 z Velké Bíteše do Melčic-Lieskové.

Z údajů od Raiffeisenbank a.s. bylo zjištěno, že platby z účtu dne 6.2.2013 ve výši 500 000 Kč, dne 7.2.2013 ve výši 200 000 Kč a dne 26.2.2013 ve výši 350 000 Kč byly realizovány ve prospěch účtu SENSOLITE, přičemž na účet byly vloženy v hotovosti v řádu několika hodin před převodem a z účtu odběratele byly vybrány v tentýž nebo následující den v hotovosti.

Správce daně dále zjistil, že SIPONET sice od 1.6.2012 daňové přiznání podává, nicméně daň nehradí, na výzvy správce daně nereaguje a sídlí na virtuální adrese v Praze spolu s 200 dalšími subjekty.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí (č.j. 4626/16/5300-22443-701226) dospěl k závěru, že dne 27.12.2012 mělo být 196,2 km kabelů CYKY dodáno mezi několika společnostmi. KPM SK nakoupila dne 20.12.2012 (faktura č. 530/12) od MAN kabely CYKY o objemu 184,2 km

a nechala je dne 27.12.2012 dopravcem přemístit z Velké Bíteše do Melčic-Lieskové. Téhož dne došlo k fakturaci 196,2 kabelů CYKY mezi SIPONET → SENSOLITE → žalobcem a kabely byly opět převezeny ze Slovenska do ČR, přestože je Velká Bíteš od Šerkovic vzdálena pouze 25 km. Žalovaný zdůraznil, že zboží se de facto pouze „projelo“ – tj. v jeden den došlo k přepravě téměř identického objemu zboží mezi pěti společnostmi.

Uvedený závěr žalovaného odpovídá výše shrnutým skutkovým zjištěním a koresponduje též úvahám, kterými následně žalovaný odůvodnil svůj závěr o účasti žalobce v podvodném řetězci. Výše shrnutá skutková zjištění žalovaný vyhodnotil tak, že kabely CYKY žalobce ve zdaňovacím období 4. čtvrtletí roku 2012 pořídil, nicméně toto zboží bylo pořízeno v rámci podvodného dodavatelsko-odběratelského řetězce MAN → KPM SK → SIPONET → SENSOLITE → žalobce.

Žalobce dále ve zdaňovacím období 1. čtvrtletí roku 2013 deklaroval přijetí plnění ve výši 7 467 557 Kč, a to na základě daňových dokladů o pořízení zboží od dodavatele FOREL BOHEMIA s.r.o. (dále jen „FOREL BOHEMIA“). Toto zboží žalobce obratem prodal SENSOLITE a SENSOMEDIC LITE s.r.o. (dále jen „SENSOMEDIC“). Pokud jde o sety pero/klíčenka, žalobce prodal 86 % tohoto zboží. Žalobce k uvedeným transakcím doložil daňové doklady, dodací listy a objednávku na sprchové závěsy, dále vzorky žvýkaček a originální doklady k nim.

V rámci ústního jednání se správcem daně k těmto transakcím J. D. uvedl, že přepravu zboží zajišťoval L. K. L. K. potvrdil, že pro J. D. nakládal předmětné zboží v Praze ve vietnamské tržnici a vezl je do Šerkovic (zhruba sedmkrát), kde byl u vykládky vždy

přítomen J. D. Dále zboží vezl ze Šerkovic do Jaroměřic, kde se zboží ručně skládalo (protokol č.j. 2185879/13/3004-05402-704531).

V rámci dožádání byl proveden výslech bývalého statutárního orgánu FOREL BOHEMIA Z. D. (protokol č.j. 1268506/13/2305-05401-404702) a jeho syna M. D. (protokol č.j. 1268515/13/2305-05401-404702), který za společnost na základě zmocnění jednal. Z. D. potvrdil vystavení daňových dokladů a úhradu ceny zboží na účet FOREL BOHEMIA s tím, že na DPH zbývá uhradit 37 000 Kč. Dále uvedl, že zboží pořídil od „Vietnamců“, ale nevěděl, od koho ani kde bylo uskladněno a kdo zajišťoval dopravu. Pokud jde o tyto otázky, odkázal na svého syna. Z. D. nevěděl, kdo za žalobce jednal, ani kde se jednání uskutečnila, věděl, že dopravu si zajišťoval žalobce, ale u nakládky zboží nebyl. K uskutečněným transakcím žádné doklady nepředložil s tím, že jsou u nového jednatele FOREL BOHEMIA M. N.

Svědék M. D. uvedl, že předmětné doklady byly vystaveny a že zboží bylo nakoupeno od „Vietnamců“, konkrétnější údaje nevěděl, daňové doklady k nákupu i prodeji předal novému společníku FOREL BOHEMIA. Dále uvedl, že byl přítomen u nakládky zboží, které nikde neuskladnil, neboť žalobce si je v Praze přímo odebral a svojí dopravou odvezl na Moravu. Zboží se podle M. D. přepravovalo celkem třikrát, a to bílou skříňovou dodávkou. M. D. dále uvedl, že za žalobce jednal s J. D., kterého zná asi rok. Dále předložil doklady o tom, že 16.5.2013 došlo k převodu 100 % obchodního podílu FOREL BOHEMIA na nového majitele.

Správce daně provedl místní šetření v sídle FOREL BOHEMIA, kde nebyl nikdo zastížen, a poté v Jedovnici u M. N., statutárního orgánu této společnosti od 16.5.2013 do 19.12.2013. M. N. uvedl, že mu žádné doklady ani účetnictví předány nebyly a že má k dispozici pouze notářský zápis o převodu obchodního podílu. S panem D. se sešel u notáře v Brně poté, co je seznámil známý, jehož jméno správci daně nesdělil. Podle M. N. je sídlo FOREL BOHEMIA pouze virtuální, přičemž deklarované služby poskytuje společnost FIRMY NA KLÍČ s.r.o. Dne 1.10.2013 vyslechl správce daně M. N. jako svědka. Ten uvedl, že telefonicky kontaktoval pana D., který slíbil, že mu předá daňové doklady a účetnictví, ovšem nestalo se tak. K otázce správce daně, proč si pořídil společnost FOREL BOHEMIA, M. N. uvedl, že k provozování hostinské činnosti.

V odvolacím řízení bylo doplněno dokazování, z něhož mimo jiné vyplynulo, že L. K. vystavil žalobci daňové doklady za přepravu a potvrdil, že zboží přepravoval bílou dodávkou. Předložené doklady deklarují cestu L. K. na trase Brno – Praha – Šerkovice – Brno (dne 28.1.2013, 11.2.2013 a 18.3.2013) a Brno – Šerkovice – Jaroměřice nad Rokytnou – Brno (dne 29.1.2013, 15.2.2012 a 20.3.2013). Na dokladech se nacházejí razítka s podpisy za žalobce, FOREL BOHEMIA a SENSOMEDIC.

V rámci odvolacího řízení bylo dále zjištěno, že FOREL BOHEMIA sice daňové přiznání podal, nicméně daňové povinnosti neuhradil. Z údajů uvedených v kopiích daňových přiznání je zřejmé, že FOREL BOHEMIA deklaroval minimální daňové povinnosti a realizaci přijatých a uskutečněných plnění v téměř shodných částkách a v milionových hodnotách. Z údajů získaných od bank správce daně zjistil, že vysoké vklady byly na účty vkládány těsně před úhradou faktur a částky, které byly na účet připsány, byly bezprostředně poté převedeny nebo vybrány v hotovosti. Z účtu žalobce byly ve prospěch účtu FOREL BOHEMIA realizovány tři po sobě jdoucí platby v částkách 1 200 000 Kč, 300 000 Kč a 500 000 Kč. Dále bylo zjištěno, že tyto částky byly vždy na účet žalobce

vloženy v hotovosti v řádu několika dní či hodin před převodem, popřípadě byly připsány od SENSOLITE nebo SENSOMEDIC. Částky připsané na účet žalobce byly během pěti dnů vybrány v hotovosti. Pokud jde o bankovní pohyby na účtu FOREL BOHEMIA, tak jediný pohyb v průběhu let 2012 a 2013 představují platby poukázané žalobcem a následné okamžité výběry hotovosti. Přístupové právo k účtu zůstalo i po převodu společnosti na M. N. Z. a M. D.

Pokud jde o SENSOLITE a SENSOMEDIC, bylo zjištěno, že jejich statutární orgán P. K. se seznámil s J. D. přes „pana N.“ z MAN. J. D. dále uvedl, že se na jedné akci v Praze seznámil s jednatelem FOREL BOHEMIA „D.“ s tím, že často věci řeší s jeho synem, který mu zboží nabízel.

K pořízenému zboží J. D. uvedl, že je nikde neskladoval a objednal ho až v okamžiku, kdy věděl, že ho prodá, přičemž byl pouze u první nakládky. Za FOREL BOHEMIA u ní byl M. D. J. D. dále uvedl, že byl spolu s panem N. u vykládky zboží v Šerkovicích. Zboží poté nechal naložit a přepravit do Jaroměřic, kde je převzal pan K. nebo pan K. Dále J. D. uvedl, že ze zboží, které dodal svým odběratelům, byly uhrazeny pouze živýčky. Poté již obdržel pouze částečné úhrady, přičemž on sám také dodavateli FOREL BOHEMIA uhradil pouze částečnou cenu za nakoupené zboží.

Žalovaný výše uvedená skutková zjištění vyhodnotil tak, že žalobce byl zapojen do podvodného řetězce transakcí nespécifikovaný obchodník → FOREL BOHEMIA → žalobce → SENSOLITE nebo SENSOMEDIC. V té souvislosti není důvodná námitka, že by žalobci byla kladena k tíži pouze ta skutečnost, že zaměnil jméno pana D. za „D.“. Takto zjednodušeně ani není odůvodnění rozhodnutí žalovaného koncipováno, neboť žalovaný na str. 16 napadeného rozhodnutí (č.j. 4627/16/5300-22443-701226) uvedl, že není zřejmé, že by vztah mezi žalobcem a jeho dodavatelem FOREL BOHEMIA byl postaven na bázi vzájemné důvěry, podpořené delším obdobím spolupráce a znalostmi o obchodním partnerovi, když žalobce ani neznal jméno osoby, se kterou o transakcích jednal. Takovému poukazu žalovaného, v kontextu dalších v rozhodnutí specifikovaných objektivních okolností (viz níže), z nichž žalovaný dovodil existenci podvodného řetězce, nemá zdejší soud co vytknout.

Pokud jde o zdaňovací období 2. čtvrtletí roku 2013, v něm žalobce vykázal přijetí zboží v hodnotě 86 128 799 Kč od HIT Capital s.r.o. (brusné kotouče, soustružnické nože a frézky, kalibry a měřidla, nářadí a nástroje), což činilo 99, 96 % z celkem přijatých plnění v tomto zdaňovacím období. Dále žalobce v tomto zdaňovacím období deklaroval dodání kabelů CYKY v hodnotě 1 150 289 Kč na Slovensko odběrateli STEFLOOR.

Pokud jde o dodání kabelů CYKY pořízených od SENSOLITE ve 4. čtvrtletí roku 2012 do jiného členského státu, po provedeném místním šetření ve skladu v Šerkovicích (viz výše) žalobce předložil doklad o prodeji 1,2 km kabelů CYKY drobným odběratelům a dále doklady

o prodeji 114,5 km kabelů CYKY dne 3.6.2013 na Slovensko odběrateli STEFLOOR, s.r.o. za cenu 1 150 289 Kč (dále jen „STEFLOOR“), a to dodací list č. 1301J0013 vystavený pro STEFLOOR s podpisem odběratele, kupní smlouvu, pokladní doklady ze dne 2.6, 3.6, 4.6 a 5.6., jimiž dokládal převzetí hotovosti od STEFLOOR, a písemné potvrzení odběratele o tom, že zboží bylo přepraveno na Slovensko. Podle dokladů byla cena splatná dne 7.6.2013 a měla být uhrazena v hotovosti. Pokud jde o přepravu 20 palet kabelů, tu si dle žalobce zajistil odběratel kamionem a zboží se nakládalo dne 7.6.2013. U nakládky zboží byl

přítomen statutární orgán STEFLOOR Z. K. Pokud jde o telefonní kontakt na Z. K., ten žalobce získal tři dny před uhrazením první zálohy. Úhrada kabelů probíhala v hotovosti, a to tak, že dne 2.6.2013 do Šerkovic přivezl Z. K. 300 000 Kč a zbylé platby proběhly „ve Futuru na ulici Vídeňská“.

Podle § 64 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, je dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dodání zboží osobě, pro kterou pořízení zboží v jiném členském státě není předmětem daně.

Pokud jde o tuto žalobcem deklarovanou transakci, správce daně v rámci jejího prověřování provedl dožádání na Slovensko. Z výsledků dožádání místně příslušného slovenského správce daně vyplynulo, že STEFLOOR v daňovém přiznání k DPH za červen 2013 nepřiznal žádné pořízení zboží z jiného členského státu. Dále bylo zjištěno, že na adrese sídla STEFLOOR nejsou, kromě poštovní schránky, žádné identifikační údaje této společnosti. Z. K. (jednatel STEFLOOR od 22.4.2013) dožádanému správci daně písemně sdělil, že nepřevzal žádné účetnictví této společnosti a že špatný zdravotní stav mu znemožňuje cestu na Slovensko.

Z rozhodnutí žalovaného (č.j. 4626/16/5300-22443-701226) dále plyne, že správce daně dne 16.4.2014 zkontaktoval Z. K., který byl přihlášen k pobytu na tzv. úřední adrese - ohlašovně Magistrátu města Brna. Správce daně provedl dne 17.4.2014 jeho výslech (protokol č.j. 1747236/14/3004-05402-704531). Žalobce byl prostřednictvím zástupkyně o výsledku svědka informován telefonicky před začátkem svědecké výpovědi a bylo dohodnuto, že protokol se svědeckou výpovědí bude zástupkyni žalobce zaslán poštou (úřední záznam č.j. 1900686/14/3004-05402-704531).

Podle § 96 odst. 5 daňového řádu má daňový subjekt právo být přítomen výsledku svědka a klást mu otázky v rámci dokazování svých práv a povinností. O provádění svědecké výpovědi správce daně daňový subjekt včas vyrozumí, nehrozí-li nebezpečí z prodlení.

K námitce nezákonnosti výsledku Z. K. jako svědka zdejší soud uvádí, že z výše uvedeného je zřejmé, že se nepodařilo pomocí dožádání na Slovensko zjistit bližší informace k STEFLOOR, neboť mimo jiné se na Slovensku nenacházel jednatel Z. K., který odkazoval na svůj špatný zdravotní stav, jenž mu brání dostavit se k místně příslušnému správci daně. Dále kromě adresy ohlašovny Magistrátu města Brna nebyla známa adresa bydliště Z. K. Pokud se správci daně za těchto okolností podařilo Z. K. kontaktovat dne 16.4.2014 a ten byl dne 17.4.2014 vyslechnut jako svědek, lze mít podmínky pro urychlenou realizaci svědecké výpovědi ve smyslu § 96 odst. 5 daňového řádu za splněné. Správce daně se sice mohl pokusit kontaktovat žalobce o den dříve, tedy již 16.4.2014, a nikoli až těsně před provedením svědecké výpovědi, nicméně toto dílčí pochybení správce daně nemá podle zdejšího soudu vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobce byl s obsahem svědecké výpovědi Z. K. seznámen. Dne 18.4.2014 mu správce daně zaslal protokol o svědecké výpovědi, nicméně žalobce se k němu nevyjádřil a kromě procesního pochybení v postupu správce daně nic tvrzením Z. K. nevytýká. Proto postup správce daně, spočívající v tom, že žalobce o výsledku svědka informoval těsně před jeho konáním, nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného za situace, kdy k obsahu protokolu po provedení výsledku svědka mohl žalobce vznést věcné námitky či jakákoli doplnění a uplatnit další důkazní návrhy.

Z. K. uvedl, že je jednatelem ve STEFLOOR, která má sídlo v Dolním Kubíně, nicméně přesnou adresu společnosti nezná. Společnost se podle něj zabývá „vším možným“, má určité skladové prostory, ale ty svědek nezná a neví, kde se nachází. Se žalobcem uskutečnil pouze jednu transakci, a to nákup zhruba kamionu kabelů za cenu asi „přes milion“. Cenu hradil v hotovosti vždy po 300 či 350 tisících. Z. K. si nevzpomněl, kde se uskutečnila první platby, nicméně další se podle něj uskutečnily „v Carrefouru“. Nevzpomněl si dále, komu peníze předával, vždy šlo však o tutéž osobu. Pokud jde o nakoupené kabely, ty už prodal, ale nevzpomněl si komu a nevěděl, zda STEFLOOR stále obchoduje. Z. K. dále uvedl, že měl v Šerkovicích u Tišnova pronajatý sklad a že žalobce mu přivezl zboží červeným kamionem. Z. K. poté za pomoci známého „I.“ zboží postupně přepravoval šedou dodávkou na Slovensko, ovšem nevzpomněl si kam přesně. Doklad od dopravce o tom, že zboží opustilo území ČR, Z. K. nedostal, protože jel vždy s dopravcem a u vykládky zboží na Slovensku byl přítomen. Z. K. dále uvedl, že si myslí, že daňové přiznání na Slovensku podával, neboť tuto záležitost vyřizoval vždy on, nicméně nevěděl, zda je STEFLOOR měsíční či čtvrtletní plátcem.

Pokud jde o zboží pořízené v tomto zdaňovacím období od HIT Capital s.r.o. (dále jen „HIT Capital“), tak při místním šetření (úřední záznam č.j. 2620542/13/3004-05402-704531) správce daně zjistil, že ve skladu žalobce v Šerkovicích jsou uskladněny čtyři druhy zboží dle dokladu č. 2013000002. Podle výrobních štítků se jednalo o zboží staré třicet let, s údajem „Made in Czechoslovakia“, přičemž na štítcích kalibrů byly uvedeny údaje z let 1981 a 1982. Žalobce k předmětné transakci doložil kupní smlouvu s HIT Capital, dodací listy, znalecký posudek ze dne 28.6.2013, č. 3117/37/2013, vypracovaný znalcem pro HIT Capital, internetový výpis dokládající, že tato společnost není v registru nespolehlivých plátců DPH, a evidenci pro účely DPH.

Pokud jde o původ zboží od HIT Capital, v rámci dožádání bylo zjištěno, že statutární orgán této společnosti M. Š. (protokol č.j. 4720911/13/2003-05402-102925) potvrdil vystavení dokladu č. 2013000002 ze dne 28.6.2013, doložil zálohovou fakturu č. 00113 ze dne 28.5.2013 pro žalobce k úhradě částky 2 600 000 se lhůtou splatnosti 7.6.2013, kupní smlouvu, dodací listy, výpis z bankovního účtu a sedm příjmových pokladních dokladů. V kupní smlouvě byl předmět specifikován jako „movité věci“, blíže měl být specifikován v příloze č. 1 smlouvy, ale ta předložena nebyla. Kupní cena měla být dle smlouvy stanovena až na základě znaleckého posudku, který prodávající předá kupujícímu nejpozději v den převzetí zboží kupujícím. Zboží mělo být dodáno do 30 dnů od podpisu smlouvy. Žalobce se dále zavázal do 14 dnů od podpisu smlouvy zaplatit zálohu ve výši 2 600 000 Kč. Lhůta splatnosti byla dohodnuta v déle 6 měsíců a pro případ neuhrazení celé kupní ceny byly smlouveny sankce.

Podle M. Š. žalobce uhradil závazek pouze částečně, z toho část v hotovosti. Na účet obdržel HIT Capital od žalobce 300 000 Kč. Podle příjmových dokladů obdržel HIT Capital od žalobce v hotovosti postupně celkem 2 150 000 Kč. Správce daně poukázal na to, že na záloze mělo být do 12.6.2013 uhrazeno 2 600 000 Kč, ale do 16.7.2013 bylo uhrazeno jen 2 450 000 Kč. Přepravu zboží si podle M. Š. zajistil žalobce ze skladu v Jaroměřici nad Rokytnou sám, přičemž proběhla dne 28.6.2013. Pokud jde o sklad v Jaroměřici nad Rokytnou, M. Š. doložil nájemní smlouvu od KPM GROUP s.r.o. a dále uvedl, že zboží pořídil od NIVELA Trade s.r.o. (dále jen „NIVELA“), za niž jednal pan Rozental. HIT Capital uhradil dodavateli pouze část ceny zboží, a to 250 000 Kč bankovním převodem, přičemž správce daně z výpisů z bankovního účtu zjistil, že

připsané částky byly okamžitě vybírány v hotovosti a převodům vždy předcházet vklad v hotovosti.

Pokud jde v této souvislosti o námitku, že v rámci místního šetření byl ve skutečnosti proveden výslech M. Š. jako svědka, tak s touto argumentací se zdejší soud neztotožňuje. Důkazy, které správce daně použil jako podklady svých skutkových závěrů, byly především listiny předložené M. Š. a v návaznosti na ně údaje zjištěné od banky (bod 43 rozhodnutí žalovaného č.j. 4628/16/5300-22443-701226). Pokud M. Š. nesděloval správci daně konkrétní informace, z nichž by správce daně vycházel a které by byly v rozporu s tvrzeními žalobce, nebylo třeba M. Š. vyslýchat po příslušném poučení jako svědka a konfrontovat jej případnými otázkami žalobce. Smyslem svědecké výpovědi je zejména ochrana práv daňového subjektu, tedy možnost vyvracet odlišnou výpověď svědka, která de facto vyvrací či zpochybňuje tvrzení daňového subjektu. Taková osoba je pak vyslechnuta jako svědek právě proto, aby bylo zajištěno, že svědek bude (pod hrozbou sankce za nepravdivou výpověď) uvádět pravdu. Daňový subjekt je pak za této situace oprávněn klást svědkovi otázky. V daném případě však jako důkazy sloužily listiny předložené M. Š. a výpisy z bankovních účtů. V daném případě proto nedošlo k nezákonnému pořízení svědecké výpovědi jako důkazu, na kterém by stálo napadené rozhodnutí žalovaného.

V rámci dožádání bylo dále zjištěno, že NIVELA neuhradila vlastní daňovou povinnost, a to ani poté, co její statutární orgán G. R. požádal o posečkání, přičemž doložil doklad o dodání zboží „spotřební materiál kovo“ HIT Capital a doklad o nabytí tohoto zboží od Deniswest s.r.o. (dále jen „Deniswest“) za cenu 83 041 869,24 Kč. Pokud jde o Deniswest, z dožádání vyplynulo, že tento daňový subjekt od března 2013 nepodává daňové přiznání a na výzvy správce daně nereaguje, přičemž jediný společník Deniswest zemřel.

Pokud jde dále o předložený znalecký posudek J. M., správce daně měl s ohledem na stáří výrobků pochybnosti o správnosti stanovení jejich ceny ve výši 71 180 826 Kč. Provedl proto místní šetření v provozovně V. Š., který se zabývá prodejem brusiva a nářadí, a dále v provozovně společnosti M&B Calibr, spol. s r.o., která provádí kalibrace, prodej a opravy měřidel. V. Š. po předložení fotografií z místního šetření ve skladu žalobce uvedl, že předmětné zboží nedoporučuje prodávat, neboť by s ohledem na stáří a způsob skladování mohlo dojít k vážnému zranění brusiče. Brusné kotouče mají podle něj pouze zlomkovou cenu nových kotoučů. Správce daně dospěl k závěru, že v některých případech bylo zboží nadhodnoceno i třicetkrát. Pokud jde o kalibry a měřidla, tak Z. M. z M&B Calibr, spol. s r.o. uvedl, že velmi důležitý je způsob a teplota skladování měřidel s tím, že kalibry na fotografiích jsou staré 20 až 30 let a jsou prodávány maximálně za zlomkovou cenu. Přitom cena kalibrů u žalobce byla dvakrát až třikrát vyšší než cena nového nejdražšího typu kalibru

(v podrobnostech zdejší soud odkazuje na protokol č.j. 2930610/14/3004-05402-704531 a body 50 a 51 rozhodnutí žalovaného č.j. 4628/16/5300-20443-7012265). Pokud jde o svědeckou výpověď znalce J. M., ten uvedl, že zboží fyzicky prohlédl ve skladu. Pokud jde o funkční zkoušky, ty neprováděl, neboť se jednalo o běžné vybavení strojního podniku. Podkladem pro stanovení ceny byly prodejní ceny v seznamu předloženém žalobcem, přičemž tyto ceny porovnával s ceníky strojírenských podniků (např. Česká zbrojovka). Zboží bylo nepoužité, zakonzervované a zabalené v originálních obalech. Znalec uvedl, že měl sice pochybnosti o možnosti prodeje tohoto zboží, nicméně byl žalobcem ubezpečen o existenci odběratele zboží v Thajsku, a proto neuvažoval o snížení ceny. Pokud jde

o ceny jednotlivých komponentů, znalec uvedl, že je blíže nezkoumal a že je namátkově konzultoval u ředitelů strojíren.

Jednatel žalobce J. D. dále správci daně sdělil, že zboží od HIT Capital prodal v listopadu 2013 odběrateli do Chorvatska, došlo však k odstoupení od smlouvy. Na základě ústní dohody zde zboží bylo zdarma bez pojištění skladováno a poté bylo v hodnotě vyšší než 72 milionů Kč prodáno na Srí Lanku (v podrobnostech zdejší soud odkazuje na bod 52 rozhodnutí žalovaného č.j. 4628/16/5300-20443-7012265).

Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce byl zapojen v řetězci obchodních transakcí zatížených podvodem na DPH, a to Deniswest → Nivela → HIT capital → žalobce → odběratel mimo území ČR. Pokud jde o dodávku kabelů CYKY do jiného členského státu odběrateli STEFLOOR, i tato transakce byla podle žalovaného transakcí v rámci řetězce zatíženého podvodem na DPH.

Žalovaný tedy své rozhodnutí založil na tom, že transakce žalobce byly součástí řetězce transakcí zatížených podvodem na DPH, neboť jeden z článků řetězce vždy svoji daňovou povinnost nesplnil, přičemž smyslem tohoto řetězce bylo získat daňovou výhodu od státu. Ze zjištěných skutečností žalovaný dovodil, že žalobce nepostupoval s péčí řádného hospodáře a vzhledem ke všem okolnostem měl a mohl vědět, že se účastní řetězce transakcí zatížených možným podvodem na DPH. Vzhledem k tomu, že odmítnutí nároku na odpočet je výjimkou ze základní zásady, kterou tento nárok představuje, je na daňovém orgánu, aby dostatečně prokázal objektivní okolnosti umožňující učinit závěr, že osoba povinná k dani věděla nebo musela vědět, že plnění uplatňované k odůvodnění nároku na odpočet bylo součástí podvodu spáchaného dodavatelem či jiným subjektem operujícím v dodavatelském řetězci. *„Není povinností správních orgánů či dokonce správních soudů prokázat, jakým způsobem a konkrétně kterým z dodavatelů v řetězci byl spáchán podvod. V daňovém řízení musí být nicméně postaveno najisto, v jakých skutkových okolnostech daňový podvod spočíval. Správce daně přitom může vycházet z mnoha indicií, které mu jsou k dispozici (srov. již zmiňované rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 2 Afs 15/2014-59 a čj. 6 Afs 130/2014-60).“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2016, č.j. 2 Afs 55/2016-38, č. 3505/2017 Sb. NSS).

Z judikatury Soudního dvora EU v této souvislosti vyplývá, že nárok osoby povinné k dani, která uskutečnila plnění, na odpočet daně z přidané hodnoty odvedené na vstupu není dotčen okolností, že v řetězci dodávek, v němž byla tato plnění uskutečněna, je jiné plnění, které předchází nebo následuje po plnění uskutečněném touto osobou povinnou k dani, zasaženo podvodem s daní z přidané hodnoty, aniž by to osoba uplatňující nárok na odpočet DPH věděla nebo mohla vědět (rozsudky Soudního dvora ze dne 21.6.2012 ve spojených věcech C-80/11 a C142/11 „*Dávid Péter*“, ze dne 12.1.2006 ve spojených věcech C-354/03, C-355/03, C-484/04 „*Optigen*“ a ze dne 11.5.2006 ve věci C-384/04 „*Federation of Technological Industries*“). Závěr o tom, že plátce DPH věděl či měl a mohl vědět, že se účastní plnění, které je součástí podvodu na DPH, zpravidla vyžaduje komplexní analýzu konkrétních podezřelých skutečností a posouzení jejich vzájemných souvislostí. Při posuzování subjektivní stránky je nutno hodnotit, zda daný podnikatelský subjekt přijal při výkonu své hospodářské činnosti přiměřená opatření, která od něj lze rozumně vyžadovat, aby zajistil, že jeho plnění není součástí podvodu. Jen pokud z takové analýzy plyne, že podezřelé skutečnosti nejsou nahodilé, navzájem izolované a dobře vysvětlitelné i jinak než účastí plátce daně na podvodu na DPH, nýbrž naopak propojené a svými souvislostmi a charakterem vzájemného propojení výrazně zesilující podezření a

minimalizující pravděpodobnost toho, že plátce daně jednal poctivě, lze uvedený závěr učinit. Daňový subjekt má přitom obecnou povinnost učinit přiměřená opatření k zamezení podvodů na dani z přidané hodnoty, a to bez ohledu na to, v jakém hospodářském odvětví působí, jak se v něm chovají jiné subjekty nebo zda se v tomto odvětví takové podvody již vyskytly či nikoli. Neobvyklá cena obchodované komodity, dlouhodobě nestandardní způsob obchodování a absence účinných vnitřních kontrolních mechanismů mohou být indiciemi nasvědčujícími tomu, že daňový subjekt věděl nebo měl vědět, že se svou ekonomickou aktivitou účastní podvodu na dani z přidané hodnoty (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.6.2015, č.j. 6 Afs 130/2014-60, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.6.2015, č.j. 2 Afs 15/2014-59).

Pokud v této souvislosti žalobce namítal, že některé z objektivních okolností svědčících o existenci řetězce jsou spíše okolnostmi týkajícími se prokázání subjektivních okolností na straně chování žalobce coby obchodníka z pohledu přijetí přiměřených opatření, tak podle zdejšího soudu tomu tak je, ovšem nelze v tom spatřovat nic nelogického či nesprávného – samotný přístup žalobce a jeho obchodní praxe coby jednoho článku v řetězci totiž v sobě obsahuje jednak prvek způsobu obchodování žalobce a zároveň je i objektivní okolností dokreslující existenci řetězce transakcí zatíženým podvodem na DPH. Tyto okolnosti nelze podle zdejšího soudu striktně oddělovat, neboť, jak bude ostatně níže shrnuto, některé skutkové okolnosti mají význam jak z pohledu existence podvodného řetězce, tak z pohledu nepřijetí opatření, jímž mohl žalobce zapojení do řetězce předejít.

Žalovaný podrobně rozvedl okolnosti týkající se jednotlivých transakcí, a to v bodech 54 až 69 rozhodnutí č.j. 4626/16/5300-22443-701226, bodech 47 až 64 rozhodnutí č.j. 4627/16/5300-22443-701226 a bodech 71 až 87 rozhodnutí č.j. 4628/16/5300-22443-701226, na něž soud v podrobnostech odkazuje. Žalovaný zdůraznil, že žalobce byl založen 15.11.2012, předmětem jeho činnosti je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Bezprostředně po založení žalobce realizoval transakci v řádech milionů Kč a v prvním přiznání k DPH nárokoval odpočet daně přesahující půl milionu Kč. V každém zdaňovacím období poté žalobce obchodoval se zcela odlišnými komoditami a realizoval milionové transakce, aniž by disponoval personálním či materiálním vybavením, přičemž měl pronajatý pouze sklad a veškerou činnost žalobce realizoval jeho jednatel. Přes realizaci mnohamilionových transakcí neměl žalobce dostatek finančních prostředků k úhradě zboží a neměl dopředu zajištěny odběratele zboží.

Pokud jde o existenci podvodného řetězce, žalovaný mimo jiné zdůraznil, že účastníci mnohamilionových transakcí rezignovali na ekonomický profit a cena za zboží nikdy nebyla uhrazena tak, jak bylo deklarováno. Pokud jde o platební transakce přes bankovní účet, ty probíhaly nestandardně, neboť vklady byly na účet vkládány těsně před úhradou faktur a poté byly okamžitě převedeny dále nebo vybrány. V případě některých transakcí mělo být zboží v mnohamilionových hodnotách hrazeno postupně v hotovosti. Žalovaný zdůraznil, že ve všech případech se vyskytoval nekontaktní subjekt v řetězci a nelogická, bezbřehá důvěra mezi zúčastněnými stranami. Dále žalovaný poukázal na to, že na pozici statutárních orgánů byly tytéž osoby – P. N. (PN, SIPONET, řidič za JASOTRANSIT), P. K. (SENSOLITE, SIPONET, KPM SK). V této souvislosti žalovaný zdůraznil, že P. N. uvedl, že na nákup kabelů CYKY dostal tip od P. K. ze SENSOLITE, přitom v té době byl P. N. statutárním orgánem SIPONET, který stejnou dodávku kabelů CYKY dodal SENSOLITE. Žalovaný též poukázal na to, že poté, co správce daně započal prověřovat

uvedené transakce, změnil FOREL BOHEMIA majitele a nepředložil žádné daňové či účetní doklady. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce tvrdil, že zaplatil HIT Capital v hotovosti 2 150 000 Kč, ale není zřejmé, odkud finanční prostředky získal. Mezi články řetězce se strojírenským, resp. železářským zbožím jsou velmi obecné a formální kupní smlouvy s nepřesnostmi (pokud jde o vlastnictví zboží HIT Capital) a nestandardní lhůty splatnosti v délce 3 měsíců od uskutečnění zdanitelného plnění. Žalobce nakoupil zboží sice nepoužívané, ale staré 30 let a nadhodnocené. Mezi články řetězce zůstaly vysoké závazky a pohledávky, ale žádná smluvní strana nečinila kroky k jejich vyrovnání. HIT Capital a NIVELA sice transakci přiznali, nicméně daňovou povinnost neuhradili. Pokud jde o dodání kabelů CYKY na Slovensko odběrateli STEFLOOR, jedná se o nekontaktní daňový subjekt, který v daňovém přiznání za rok 2013 pořízení zboží z jiného členského státu nepřiznal. Tato transakce byla sjednána během několika málo dnů, a to na základě pouhého doporučení a poskytnutí telefonického kontraktu, přičemž po sjednání kontraktu došlo k okamžitému odvozu kabelů. Žalobce si odběratele nijak neověřoval a nepožadoval po něm bezprostředně po realizaci transakce doklad o přepravení zboží do jiného členského státu, což svědčí i o tom, že nepřijal ve vztahu k dodání zboží do jiného členského státu EU rozumná a přiměřená opatření. Žalovaný dále uvedl, že cena za kabely byla zaplacená v hotovosti po menších platbách v limitech zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti, nelogicky docházelo dennodenně k předání peněz v hotovosti v obchodním centru. Kupní smlouva vymezila předmět velmi obecně, nebyl sjednán rozsah odpovědnosti, zboží nebylo pojištěno, odběratel si nepamatoval, s kým za žalobce jednal ani komu zboží dodal (v podrobnostech zdejší soud odkazuje na body 111 až 121 rozhodnutí č.j. 4628/16/5300-22443-701226).

Žalovaný dále konkrétně specifikoval okolnosti, z nichž plyne, že žalobce o podvodném řetězcí mohl a měl vědět a že nepostupoval s vynaložením dostatečných opatření ve smyslu výše citované judikatury:

- žalobce rezignoval na ověření nového obchodního partnera. Pokud jde o SENSOLITE, z obchodního rejstříku je zřejmé, že za rok 2011 nedeklarovala žádné tržby, pouze poskytnutí služeb v objemu 69 tisíc Kč a v roce 2010 nedeklarovala žádnou činnost. Předmětem podnikání SENSOLITE byl pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor (poskytování služeb), přesto žalobce od této společnosti pořídil zcela jiný typ plnění, a to elektro zboží; přitom se jednalo o první transakci žalobce, a to v částce přesahující 3 miliony, aniž by měl žalobce předchozí zkušenosti a představu o tom, komu dále zboží dodá a aniž by disponoval zdroji k pokrytí případně neúspěšného obchodu. To podle žalovaného nasvědčuje tomu, že otázku skutečné úhrady zboží žalobce nemusel reálně řešit;
- žalobce nedisponoval žádnou smluvní dokumentací se SENSOLITE, z níž by plynuly detaily transakce či řešení situace v případě nesplnění závazku. Žalobce rezignoval na pojištění zboží (kabelů CYKY), čímž zvýšil své ekonomické riziko, což je v rozporu s obvyklým postupem, při němž se obchodník snaží minimalizovat své riziko, a to zvláště jde-li o zakázku v hodnotě mnoha milionů Kč;
- žalobce nevysvětlil, proč vstoupil do smluvního vztahu se SENSOLITE a jednorázově se orientoval na kabely, přičemž v dalším období již obchoduje s jiným sortimentem;
- žalobce rezignoval na ověření toho, kým, kdy a v jaké kvalitě mu bude zboží (kabely) doručeno. Spokojil se pouze s údajem na faktuře, že dopravu mu zajistí dodavatel a u nakládky ani vykládky zboží nebyl. Takový přístup je nelogický i s ohledem na to,

- že se jednalo o první obchodní případ žalobce a první spolupráci s tímto dodavatelem;
- žalobce dále s FOREL BOHEMIA ani s odběrateli SENSOLITE a SENSOMEDIC neuzavřel žádnou smlouvu, spokojil se s ústní objednávkou, nepožadoval úhradu zálohy. Žalobce nijak neošetřil otázky pojištění zboží v hodnotě milionů Kč ani sankce za neplnění;
 - v případě setů pero/klíčenka nedošlo dokonce ani k prodeji v celém jeho rozsahu, přestože žalobce tvrdil, že zboží objednal až poté, co měl dohodnutý odběr. Pokud jde o případnou úhradu zbytku kupní ceny v hotovosti, tak ta nebyla v průběhu daňového řízení ničím doložena;
 - žalobce ani po SENSOLITE a SENSOMEDIC nepožadoval úhradu zboží v hodnotě více jak 8,46 mil. Kč. Lhůta k zaplacení FOREL BOHEMIA byla stanovena 20 až 31 dní, přičemž žalobce, přestože nedisponoval finančními prostředky k úhradě zboží a byl tak odkázán na platby od odběratelů, stanovil k zaplacení lhůtu delší, a to 30 až 60 dní;
 - z veřejně dostupných informací v obchodním rejstříku bylo zřejmé, že FOREL BOHEMIA neplní své povinnosti ve smyslu zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, a že za rok 2011 nezveřejnil účetní závěrku;
 - žalobce nakoupil zboží v milionových hodnotách ve vietnamské tržnici, sám si ho prostřednictvím najatého dopravce odváží, ale transakci neuskutečňuje přímo, nýbrž prostřednictvím FOREL BOHEMIA. Žalobce takto nakupuje zboží v hodnotě 8,75 milionů Kč od neověřeného dodavatele a přitom nedisponuje finančními prostředky k jeho úhradě;
 - přestože žalobce FOREL BOHEMIA nezaplatil ani zálohu ani částečnou úhradu, dále mu tento dodavatel dodával zboží v řádech milionů Kč a přes nezkušenosti žalobce z podnikatelského prostředí s ním jeho dodavatel FOREL BOHEMIA neuzavřel smlouvu, nepožadoval úhradu zálohy a pojištění zboží v hodnotě milionů Kč a nebyly řešeny sankce za neplnění závazku - to vše mělo vzbudit u žalobce pochybnosti o ekonomickém smyslu transakce u FOREL BOHEMIA;
 - žalobce uvedl, že se s FOREL BOHEMIA seznámil náhodně, ovšem neuvedl jediný logický důvod, proč vstoupil do obchodního vztahu s tímto dodavatelem a rozhodl se v průběhu tří měsíců realizovat obchod právě s daným sortimentem, když před tím nakupoval kabely.

Tyto okolnosti ve svém souhrnu svědčí o tom, že žalobce mohl a měl vědět, že se účastní řetězce transakcí zatížených podvodem na DPH. Z těchto okolností zároveň plyne, že žalobce nepřijal adekvátní a rozumná opatření, která je legitimní ve smyslu judikatury Soudního dvora EU požadovat, aby své účastní v řetězci zabránil, přičemž výše popsané okolnosti dostatečně naznačovaly nestandardnost popsaných transakcí. Žalobce rezignoval na přijetí opatření, která měl učinit – neprověřoval solidnost dodavatele, ekonomickou výhodnost transakce, neošetřil situaci pro případ rizik a nesplnění závazku, zcela nelogicky se nezajímal o přepravu do jiného členského státu EU, o pojištění zboží, nezajistil si finanční prostředky pro úhradu zboží, nelogicky stanovil delší lhůtu splatnosti, ačkoli sám měl již zboží hradit svému dodavateli atd.; je tedy zřejmé, že ač realizovaly mnohamilionové transakce, otázka skutečné úhrady ceny zboží nebyla pro smluvní strany podstatná.

Zdejší soud tak se tak plně ztotožňuje se žalovaným, že žalobce mohl a měl usuzovat, že je zapojen v řetězci zatíženém podvodem na DPH a že jednal z ekonomického hlediska nelogicky, že ve skutečnosti nevstupoval do vážně míněného obchodního vztahu. Žalovaný přitom uceleně a přehledně v bodech uvedl, které okolnosti považuje za rozhodující pro kvalifikaci zjištěného skutkového stavu, a na jím provedených úvahách neshledává zdejší soud jakoukoli nesprávnost či nelogičnost a s ohledem na to, že každá úvaha je podložena skutkovými zjištěními, nejedná se ani o pouhé domněnky, jak namítá žalobce.

Pokud jde o námitku zkušeností žalobce, resp. jeho jednatele s transakcemi v milionových hodnotách, tak v průběhu daňového řízení žalobce toto tvrzení nepodložil žádnými důkazy a konkrétními informacemi o tom, s kým, jaké a v jakém řádu údajné transakce v minulosti realizoval. Žalovaný z veřejně dostupných údajů zjistil, že J. D. v minulosti nefiguroval jako statutární orgán jiné společnosti a že vlastní od roku 1995 živnostenské oprávnění, a pokud jde o jeho předchozí činnost, k tomu uvedl, že působil jako obchodní zástupce MAN. K tomu žalovaný doplnil, že i případná jakákoli zkušenost v obchodování na pozici obchodního zástupce neodůvodňuje nelogickou naivitu a důvěru, s jakou žalobce vstoupil do milionové transakce týkající se kabelů. V tomto ohledu postup žalobce nevysvětluje a neobjasňuje ani tvrzení, že část finančních zdrojů pro obchody pocházely od matky jednatele. Ostatně ani v žalobě žalobce blíže nespecifikuje obchodní zkušenosti J. D. a nepřibližuje mnohamilionové transakce, které měl v minulosti uskutečnit (ať již sám či jednající za jiné subjekty).

Namítal-li žalobce nepodloženost skutkových závěrů a nesprávné hodnocení důkazů, tak k tomu soud uvádí, že správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy, každý důkaz posuzuje jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti a přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo (§ 8 odst. 1 daňového řádu). Správci daně zároveň žádná pravidla nestanoví důkazní sílu jednotlivých důkazních prostředků, přičemž závěry dokazování musí vyplynout z racionálního myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky a úvaha správce daně musí být přezkoumatelným způsobem vyjádřena. Jako důkazy mohou sloužit také výsledky dožádání, pokud jde o jiné v řetězci zapojené společnosti, vyjádření pořadatele akce a dožádanými správci daně poskytnuté listiny. Daňový subjekt pak musí být s důkazy seznámen a musí mít možnost se k nim vyjádřit, což v nyní posuzovaném případě, jak bylo výše shrnuto, dodrženo bylo.

Pokud jde o námitku, že žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí nesprávné závěry ohledně výsledku žalobce jako svědka, tak pro soudní přezkum, jenž se týká zákonnosti napadených rozhodnutí a tedy věcné správnosti skutkových a právních důvodů obsažených v rozhodnutích žalovaného a zákonnosti procesního postupu vedoucího k jejich vydání, je obsah vyjádření žalovaného irelevantní, neboť nemodifikuje úvahy žalovaného uvedené v napadených rozhodnutích. V nich se žádný závěr o tom, že by byl J. D. vyslechnut jako svědek nevyskytuje. Pokud jde v této souvislosti o námitku, že výzva správce daně vydaná podle § 57 daňového řádu dne 23.4.2013, č.j. 1814988/13/3001-05406-707681, je nezákonná, tak ze správního spisu vyplynulo, že se v něm nachází protokol o ústním jednání (č.j. 1909663/13/3001-05406-707681 ze dne 2.5.2013) s jednatelem žalobce coby osobou zúčastněnou na správě daní ve smyslu § 23 odst. 1 daňového řádu, a to v reakci na výzvu vydanou v rámci postupu týkajícího se jiného daňového subjektu. Tímto protokolem správce daně v rámci odvolání doplnil správní spis týkající se zdaňovacího období 1. čtvrtletí roku 2013. Žalobci nic nebránilo se k obsahu tohoto protokolu

v návaznosti na písemnost Seznámení se zjištěnými skutečností a výzvu k vyjádření se v rámci odvolacího řízení vyjádřit a případně modifikovat tvrzení J. D. Ostatně ani v žalobě neuvádí, že by v uvedeném protokolu byla uvedena nesprávná či zkreslená informace. Pokud jde tedy o námitku nezákonnosti výzvy týkající se postupu k odstranění pochybností u jiného daňového subjektu, tato námitka není důvodná. Tím spíše není důvodná argumentace, že se nezákonností této výzvy vydané v rámci postupu k odstranění pochybností jiného daňového subjektu měl žalovaný zabývat z úřední povinnosti.

Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by mohla mít za následek nezákonnost žalobou napadených rozhodnutí, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. dubna 2018

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu

